

Dosarul nr. 2ra-494/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Miron)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Marin împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 cu privire la constatarea ilegalității refuzului, radierea datoriei din factura de plată și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor și menținută hotărârea din 24 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 18 martie 2019, Vera Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 cu privire la radierea datoriei din factura de plată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 9 martie 2006 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, încheiat între Boris Maximciuc și Silvia Catană.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2006 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, a fost obligat OCT Chișinău să înregistreze dreptul ei de proprietate asupra apartamentului nr. X din bd. XXXXX mun. XXXXX.

Astfel, la 16 ianuarie 2009, OCT Chișinău a înregistrat dreptul ei de proprietate asupra apartamentului nr. X din bd. XXXXX mun. XXXXX.

A comunicat că din anul 2009 până în prezent, Cooperativa de Construcție Locativă nr. 137 indică în facturile de plată pentru serviciile comunale datorii

calculate de până la 16 ianuarie 2009, acumulate de proprietarii precedenți și o obligă pe dânsa să le achite.

La 23 ianuarie 2019, s-a adresat cu o cerere prealabilă la CCL nr. 137, prin care a solicitat conformarea hotărârii judecătorești și radierea din facturile pentru serviciile comunale a datoriilor altor persoane, la care însă până în prezent nu a primit un răspuns.

A remarcat că în rezultatul acțiunilor ilegale ale CCL nr. 137, prin includerea neîntemeiată în facturile de plată a sumei date în perioada 2005-2019, i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, Legii nr. 793 din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ.

A solicitat obligarea Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 să radieze din facturile de plată pentru serviciile comunale datoria acumulată până la 16 ianuarie 2009, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a depus cereri de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat a constata ilegal refuzul Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 de a soluționa cererea privind radierea datoriei din facturile de plată pentru serviciile comunale, obligarea Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 să radieze din facturile de plată pentru serviciile comunale datoria acumulată pentru agentul termic în sumă de 2 430,32 de lei, pentru apă potabilă în sumă de 1 196,70 de lei, în total suma de 3 627,02 de lei, precum și încasarea din contul pârâtei a compensației pentru prejudiciul moral în sumă de 1 000 de lei.

Prin încheierea 24 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă cererea reprezentantului Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137, Veaceslav Jernovoi privind excepția de tardivitate.

Prin hotărârea din 24 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că din suportul probatoriu se atestă cu certitudine faptul existenței datoriei în sumă de 3 627,02 de lei, inserată în facturile lunare expediate pe numele Verei Marin, însă, din conținutul probelor menționate nu se poate deduce că datoria menționată este acumulată până în anul 2009.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au conchis că, până la proba contrară, nu poate fi reținut argumentul reclamantei precum că apartamentul nr. X din bd. XXXXX mun. XXXXX a fost preluat cu datoriile invocate de Vera Marin în cererea de chemare în judecată.

La 9 ianuarie 2021, Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece nu au fost aplicate prevederile legale privind constatarea faptelor, încasarea plăților, interpretată eronat ordinea de aplicarea a normelor generale și speciale, a practicii judecătorești în domeniu, a prevederilor cu privire la sarcina probațiunii și aprecierii probelor, compensarea prejudiciului moral.

Instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului ei care a fost citat pentru o ora eronată a ședinței de judecată, astfel nu a avut posibilitate să se prezinte.

Totodată, a considerat că prima instanță a emis o hotărâre nemotivată, nu a răspuns la argumentul de bază al ei, datoria care se solicită a fi anulată a fost acumulată de către persoanele terțe, până la 16 ianuarie 2009, când a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului.

La 23 februarie 2021, în adresa Cooperativei de Construcție Locativă nr. 137 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vera Marin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 152), fiind recepționată la 26 februarie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 153).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Cooperativa de Construcție Locativă nr. 137 să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 ianuarie 2021 împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic